GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT
Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)
Seite 288r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

ut dr̃ ꝯtra q.o Vidit deꝰ cuncta
q fecerat / & erant valde bõ /
sed angelica natura & hua
na psenpãs peiorata est / et
mudũ tradidit disputacõi
cor. v. hõm / ut nõ miremi
ur hõ cpꝰ / qd' opatꝰ est dõs
rpm pfecte cognoscendo ab
initio usq; ad finem. v. dato q
viuet p tempꝰ longissimũ
sequitur textus

Et cognoui q̃ non esset melius nisi letari & facere bũ in vita sua.

Omnis enim homo q̃ co
medit & bibit & videt bonũ
de labore suo hoc donũ dei
est. Ista lia varie postillare
solẽt. Vna p̃m Doctꝰ hic ad
arguendũ curiositate omen
dat pnitis vite voluptates.
Nlys placet q̃ hic locꝰ do m
psona errantis q̃mendat
voluptatem / et pꝰ pomit vo
luptatis q̃mendacio / dat' q̃
mendaciis ratio / ubi / Quis
enim homo ꝛc bn dic et cog
noui sicꝫ p experientia. v. labo
ris vani q̃ nõ est melius
sicꝫ homibꝰ in hac vita / ul'm
hys bonis tristitiis / Nisi le
tari sicꝫ in corde / & facere bõ
in ope / in vita sua sicꝫ in
pniti / ul' letari sicꝫ in fruen
do / deliciis huius mundi / in qꝫ

psonis dr̃ Capit. ꝛ. Vemite
& fruam bonis / que sũt / & vta
mur creatura tãq; in iuuen
tute celeiter / Vino pciosis &
vngentis nos impleamus /
& nõ pteriat nos flos tpis
coronemꝰ nos rosis antequã
marcescant / vbiq; relinq̃mꝰ
signa letitie / qm hec est pts
mea / & hec est pars mea / ente
q.o tangit effectꝰ erroris /
Si enim de homine nihil re
manet pꝰ morte / ut quidã
dixerũt errore seducti / nec
expectat aliqd' p̃miũ p bo
nis ul' pena p malis / nõ
restat nisi q̃ homines sine freno
currant ad q̃ cupiditibilia mũ
di / & delectabilia carnis / et
hoc est q̃ dr̃ Vemite igo et
fruam bonis / constituendo ibi
finem mẽm / & vtam creatura
tãq; in iuuentute. v. ita cito sit
potimꝰ / Nut sic in iuuentu
te celeiter. v. tãq; iuuenes / qui
in talibꝰ maxime delectat
Malitia enim ul' nequitia / nõ
sinit esse senem / Sicut ysaie
ꝛꝛ. dr̃ Comedamꝰ & bibamꝰ
cras enim moriemur. v. cito vi
no pciosis oparato / nõ pte
reat nos flos temporis /
iuuentus in qua florent hõ
Nut florẽ tpis ducũt q̃ cũ
voluptate cuiuslibꝫ tempis /
vbi causa in veme floꝰ & ꝛg

288